

TEC Monterrey, Mexikó

1. *Miért döntött úgy, hogy EU-n kívüli mobilitást pályázza meg?*

Mindenképpen EU-n kívüli mobilitást szerettem volna, hiszen ez egy félévéről szól, ami sajnos nagyon hamar elroppen. Az EU-ba számtalan lehetőség van mesterképzést csinálni, ami 1,2 év, és az alatt könnyedén haza lehet járni, hiszen minden közel van. Ez a félév viszont az én szememben arról szól, hogy **merjük minél vadabb ötleteinket kiélni és tapasztalatot szerezni a világról, kimozdulva a komfortzónánkból.** Amit 2 évre nem vállalnék be, az az, hogy ilyen messze legyek a hazámtól, ezért egy mesterképzésre mindenképpen az Unióban maradnék, viszont ez a félév simán kibírható a szeretett otthonunk nélkül, és ezért is döntöttem Mexikó mellett. Utólag értékelve hihetetlen jól működött ez a gondolatmenet.

2. *Milyen volt a jelentkezési folyamat? Sikerült minden infót egyértelműen megtalálni a pályázáshoz? Segített a kinti koordinátor?*

Jelentkezési folyamat viszonylag jelentős adminisztrációs teherrel jár, de én abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy a BME-s koordinátorom rettentő segítőkész volt, és türelmes velem. Gyakorlatilag így egyszerűvé vált a procedúra.

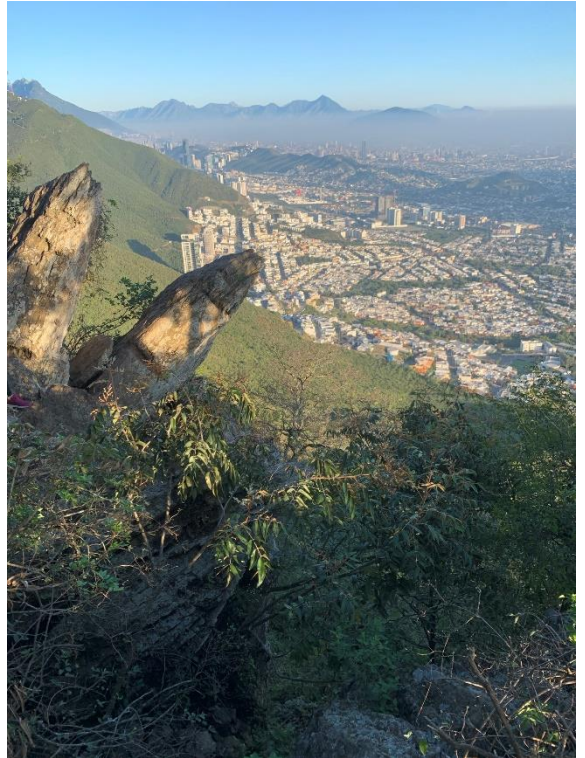
3. *Hogy ment a vízum kérés? Van ehhez valamilyen praktikus tanácsa?*

A vízum kérelem, egy viszonylag fejletlen országba mindig hatalmas bonyolult procedúra. Ez Mexikó esetében is helytálló. Én nagy hibát követtem el, amikor vízum igénylése mellett döntöttem, hiszen egy hatalmas gondcunamit szabadítottam magamra. **Fél évnél rövidebb tartózkodásra nem kell vízum,** így ajánlom mindenkinek, hogy ne kövesse el azt a hibát, mint amit én, és ne igényeljen vízumot, mert teljesen felesleges, és 5 évet öregszik az idegrendszere mire megkapja. Ez nagyjából az összes Magyarországnál fejletlenebb országra igaz, sajnos nem online 2 kattintás a procedúra mint pl. USA-ban, hanem hosszú hónapok munkája. Én azért csináltam, hogy lehessen kinti

bankkártyám, ami, mint kiderült teljesen felesleges, hiszen a **Revoluttal** messze jobban jövök ki, ezúton is mindenkinek ezt ajánlom. Messze a legegyszerűbb, és legjobb megoldás.

4. **Mennyivel hamarabb utazott ki, mint ahogy kezdődött az év (ha így volt)? Hogyan teltek az első napok? Kapott segítséget a kintiektől? Hogy ment a szálláskeresés? Végül milyen szállást talált?**

3 nappal előbb utaztam ki, mint ahogy kezdődött az év, először egy Airb&b-ben szálltam meg, mielőtt átvettem volna a szállásomat, amit már itthonról előre lefoglaltam. Az itthonról Mexikóba szálláskeresést párhuzamba állítanám a vízumigényléssel. Elképesztő macera, és teljesen felesleges. **Tapasztalatom szerint, akik kimentek 1 héttel előbb** egy Airb&b-be legalább **ugyanolyan ár/érték arányú szállást találtak, mint én a több hónapos itthonról intézős módszerrel**, de azt kell, hogy mondjam, hogy inkább még jobbat is. Ebből is tanulva, mindenképpen azt javasolnám, hogy nem kell túlgondolni előre, hiszen a legjobb lehetőségek már úgyis félévvel előre elkelnek, a második legjobb lehetőségek meg meglesznek kint egy héttel iskola kezdés előtt is, és sokszor azokat nem is hirdetik online. Tehát kimenni egy héttel előbb és ott keresve sokkal jobb eredményeket lehet elérni, de legalább ugyanazt, mint itthonról "szenvedni".

5. **Milyenek az órák, amiket felvett? Érdekes voltak, elfognak valamit fogadni belőle esetleg?**

Hány vizsga lesz/volt, milyen a számokérés?

Sikerült pár nagyon szuper órát felvennem, de még így is nagy kihívás volt áttérni az ottani oktatási rendszerre. Tec de Monterrey egyetemen a holland/ausztrál módszert vallják, ami azt jelenti, hogy **kis csoportokban rengeteg csoportmunka, minden óra interaktív, tehát fel kell szólalni rendszeresen, és házi feladatok is rendszeresek**. Na most nekem, aki a német/magyar oktatási rendszerhez szokott itthon, és házifeladatot utoljára gimnáziumba csinált, annak ez elég nehéz volt. Folyamatos óráról órára készülésem, vannak hátrányai, de előnyei is. Példának okáért a vizsgákra emiatt kevesebbet kell készülni, bár sajnos nem annyival, mint amennyivel több munkát bele kell tenni a hétköznapokba. Mindenesetre jó volt megismerkedni ezzel az oktatási rendszerrel, hiszen amennyiben valaki Hollandiában vagy skandináv országokban szeretne tovább tanulni, azok mind

ezzel a módszerrel fognak találkozni. Itt főleg a németek és én voltam meglepődve, hogy bizony szorgalmi időszakban is napi rendszerességgel beadandók és házifeladatok vannak, és az órán aktívan részt kell venni.

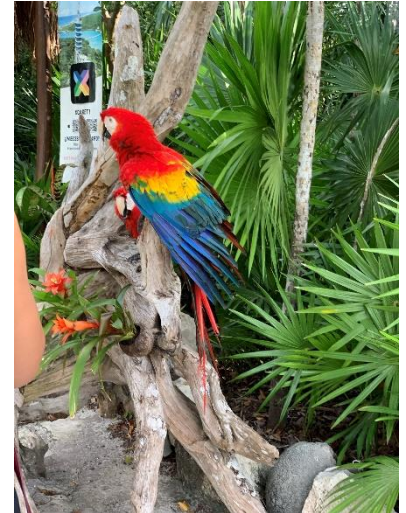
6. *Milyen nemzetközi hallgatókkal sikerült összebarátkoznia? Milyen volt a campus? A város? Könnyű eligazodni külföldiként? Nem volt honvágya? ☺*

Ez volt a legjobb része az egésznek. **Rengetek nemzetközi diákkal kerültem baráti viszonyba, hihetetlen jó élmények és emlékek születtek**, és már be is terveztünk jövőre egy túrát, ahol az európaiak szülővárosaiba elmegyünk és mindenki kicsit bemutatja a saját országát. Legérdekesebb az volt, hogy legalább annyit tudtam meg Németországról kint, mint Mexikóról. Rengetek európai cserediákkal marha jókat beszélgettünk a saját hazáinkról, és nagyon sokat lehet tanulni akár a szomszéd országainkról is 10 ezer km-re itthonról.

Monterrey Campus csodálatos volt. A betondzsungel város közepén egy zöld sziget, ahol szarvasok, pávák és mókusok futkostak a parkban, a számos csodás modern épület között. Látszott a Campuson, hogy milyen jómódú az egyetem, és hogy a drága (6000 dollár/félév) tandíjból sokat vissza is forgatnak.

Monterrey város egy (mexikói szinten) gazdag iparváros, nem túl sok látnivaló miatt turistáknak nem ajánlanám, de élni ott teljesen jó. Eligazodni, nem könnyű, de az elképesztően barátságos segítőkész mexikóiak mindenben segítenek, ha eltévednél, szóval így az élet nagyon egyszerű volt még nekem is, az igencsak kezdetleges spanyol tudásommal.

Honvágyam nem volt a félév alatt, többek között azért is mert tisztában voltam vele, hogy ez "csak" egy fél év, és ki kell élvezni mert nagyon hamar elröppen akárcsak otthon. A

rengeteg program miatt nagyon időm sem volt, honvágyon gondolkodni.

7. *Tudott utazni és merre? Mi tetszett a legjobban?*

Szerencsére **elég sokat tudtam utazni**, sikerült bejárnom Mexikó jelentős részét a Karib tenger csodás szigeteitől, egészen Mexikóváros zsúfolt utcáig. A közeli USA-ba is sikerült 3x eljutnom és bejárnom a szerintem 5 legérdekesebb államot.

Számomra a legszimpatikusabb dolog Mexikóhoz kötődik, mégpedig az emberek. Német, osztrák, francia és holland barátaimmal együtt voltunk ledöbbenve, hogy micsoda kedves, **segítőkész és vadidegenekkel ilyen nyitott és barátságos népet**, mi még Európában nem láttunk. Rengeteg hihetetlen történetem van ezzel kapcsolatba, annyit viszont meg kell említeni, hogy Cancuni nyaralásom során a turista zónákban nem ezt tapasztalja az ember, ott ugyanúgy megy a lehúzás, mint akármelyik közel-keleti országban, de amint egy olyan városban vagyunk, ami nem a turistákról szól (pl.: Monterrey, vagy Mexikóváros) abban a pillanatban megtapasztaljuk az átlag mexikói ember kedvességét és azt, hogy ez neki természetes és semmit nem vár cserébe.

